

ikke Tanken at tilvejebringe nogen saadan Kontorordning. Det er netop ikke Meningen at fastsætte nogen ministeriel Ordning af dette Forhold, men det er Meningen at tilvejebringe den bedst mulige Ordning af dette Forhold, den nemlig, som hver Kommune anser for den tjenligste. Og Opgaven er saa vigtig i dette Aar, at den skal løses.

Særlig overfor det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) vil jeg sige, at Opgaven er saa vigtig, at den skal løses. Det ærede Medlem spurgte mig, om der ikke ogsaa ellers var underernærede Børn, idet han mente, at naar man nu udtrykkelig peger paa dette Forhold, maa det være Tegn paa, at der ellers ikke findes underernærede Børn, medens der nu findes saadanne. Jo desvære, der findes underernærede Børn ogsaa ellers, og Lovgivningsmagten og Kommunalbestyrelser vil, naar de forstaar deres Opgaver, bestræbe sig for at afhjælpe dette. Men hvad der er særegent i Aar, er, at der er Fare for, at i hele Klasser, i meget videre Omfang end ellers, vil Underernæring kunne træffe Børnene, den opvoksende Slægt. Dyrtiden er saa betydelig, at man maa frygte for, at Underernæring kan træffe Børn, som under normale Forhold vilde have opnaaet en i alt Fald nogenlunde tilstrækkelig Ernæring. Naar det ærede Medlem spurgte mig, om ikke Velgørenheden alene vilde kunne klare Sagen overfor denne Samfundsfare, vil jeg dertil tillade mig at svare: Nej, det kan den ikke. Det ærede Medlem pegede paa min Stilling som Formand for Centralkomiteen — en Stilling, som for øvrigt mere er tænkt som en Ære, der vises Indenrigsministeren som saadan, end mig personlig —, og det ærede Medlem mente, at denne Komité i Fjor havde magtet sin Opgave. Ja, jeg vil mene, at denne Komité, som i Fjor indsamlede  $\frac{1}{2}$  Mill. Kr., har gjort overmaade meget godt ogsaa med Hensyn til Bispisningen af Børn, men det ærede Medlem overser ganske, at Dyrtiden, en Prisstigning af 30 pCt. paa Levnedsmidlerne, er et Fænomen for den kommende Vinter og ikke et Fænomen fra forrige Vinter. Der var vel ogsaa forrige Vinter en Prisstigning paa Levnedsmidler, men den gjorde sig ikke gældende hele Vinteren igennem, medens den Fordyrelse med mindst 30 pCt., som man nu ved er indtraadt, vil komme til at gøre sig gældende i den kommende Vinter, og Stigningen i hver Maaned vil yderligere forværre Dyrtidens Virkninger. Dyrtiden er

et særligt Fænomen for den kommende Vinter, fordi der er gaaet en langvarig Prisstigning forud, og fordi Modstandskraften derved er blevet svækket. Derfor tror jeg, at medens man nok kunde komme igennem den forrige Vinter uden at træffe de Foranstaltninger, der her er Tale om, vil vi ikke kunne komme igennem denne Vinter uden at gøre det.

Der er Medlemmer, som, naar man drøfter saadanne Forhold som disse og tager til Orde for og fremsætter Forslag om at afhjælpe Vanskelighederne og bekæmpe Følgerne af Nød, først og fremmest retter deres Opmærksomhed paa, om der ikke skulde være en Mulighed for, at der kunde ske et eller andet Misbrug. Der er nogle, som, naar de har hørt Tale om, at en faar Arbejdsløshedsunderstøttelse, som han ikke er værdig til, retter Angreb paa hele Arbejdsløshedsunderstøttelsen som saadan. Det ærede Medlem drog Spørgsmaalet om Murerne ind i Debatten, og det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) rejste Spørgsmaalet om, hvorvidt disse Mursvende paa Christiansborg modtog Arbejdsløshedsunderstøttelse. Jeg kan berolige det ærede Medlem med, at Arbejdsløshedsinspektøren, før denne Diskussion overhovedet begyndte, har meddelt mig, at ingen af Mursvendene paa Christiansborg modtager Arbejdsløshedsunderstøttelse. Jeg tror endogsaa, at de allesammen har Arbejde, vistnok ogsaa delvis paa Christiansborg, andet Arbejde end det Pudsingsarbejde, hvorom der er Strid. Jeg tror, at forskellige ærede Medlemmer har talt uden tilstrækkeligt Kendskab til denne Sag, i hvilken der jo er mere end een Part og mere end eet Forhold. Men jeg er ganske enig med alle dem, der har taget til Orde for Ønskeligheden af, at denne Konflikt hurtigt bringes til Afslutning, ikke saa meget af Hensyn til den Sag, vi drøfter i Dag, med hvilken jeg mener, den har en forsvindende Sammenhæng — højst den, at en eller anden, der ønsker det, kan benytte den til at bringe Lovforslaget i Miskredit —, men af andre Grunde, fordi det er ønskeligt, at dette store Arbejde fuldføres til den Tid, Rigsdagen har ønsket.

Men jeg vender tilbage til Spørgsmaalet om Børnebespisningen for blot at sige overfor ærede Medlemmer, navnlig overfor det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), som mente, at dette Lovforslag vilde fri Forældre og Værger fra deres naturlige Pligt overfor Børnene og lægge den over paa Samfundet, at det er